

duelige til Militærarbeidere — jfr. § 16 — og at Tjenesteforholdet med Hensyn til Mandstab, som anvendes til anden Tjeneste end den, hvortil det ifølge Betegnelsen paa Sessjonen er ansat skiftet, bliver at bestemme, som om det paa Sessjonen havde erholdt Betegning om Brugbarhed til den Tjenestegren, hvortil det nu anvendes." Naar nu en Hestepasser, foruden sin Skoletid af 2 Maaneder, i det Høieste kan komme til at ligge inde 1 Aar, havde denne Mand ganske vist en Gjæld af 8 Dage, idet han paa 8 Dage nær havde tjent i den Tid, han vilde kunne have kommet til at tjene, naar han strax var bleven udfreven til den Tjenestegren, hvorved han nu blev ansat, nemlig i 14 Maaneder. Smidlertid kom han her til Kjøbenhavn 4 Dage før Jul, og efter hvad han har kunnet dømme — ja, jeg kan gjerne tilføie, ogsaa efter hvad jeg selv har kunnet dømme, thi jeg gjorde mig megen Umage for saavidt mulig at faae at vide, hvor længe han vilde komme til at ligge i Tjenesten — har Tanken været den, at han ikke vilde blive permitteret før ved Udlobet af Mars Maaned. Smidlertid er han nu bleven permitteret — jeg tror det var iforgaars — ikke fra Randers, men her fra Kjøbenhavn. Det vil imidlertid ses, at han, dersom han var bleven indkaldt til 5te Bataillon, enten som Underkorporal eller som Korporal, ikke vilde have kunnet komme til at tjene saalænge, og dersom han strax, da han blev indkaldt, var bleven indkaldt som Hestepasser eller som Kjøresvend, vilde han heller ikke have kunnet komme til at tjene saalænge. Dersom det er lovligt og juridisk talt kan bestaa, at den Omstændighed, at man faar en Svagthed, f. Ex. en hulden Finger, medens man aftjener sin Værnepligt i Garnisonen, skal kunne føre med sig, at Tjenestetiden skal kunne forlænges paa denne Maade, er det meget uheldigt. Det er nu slet, men kan det sles med Rette, vilde det ogsaa kunne have slet, at han, naar han havde ligget i Tjenesten som Hestepasser og atter havde faaet en daarlig Finger, som gjorde

ham endnu lidt mindre tjenstdygtig, af en ny Kassationskommission kunde være bleven overført til Militærarbeider i sidste Klasse, hvorved han vilde være kommen til at begynde forfra ved Depotet; det ene maa affurat være lige saa lovligt som det andet. Den vel underrettede Skriver, nemlig Hr. „Pertinar“, siger, at der skal være en stor Trang tilstede til denne Slags Militærarbeidere; men hermed synes det ikke at stemme, at en Mand, som var paa Skolen i Randers for at lære at passe Heste tilligemed den Mand, om hvem her er Tale, men som rigtignok var indkommen i September Maaned, altsaa 1 Maaned forud for den Paagjældendes nye Virksomhed begyndte, allerede blev permitteret den 1ste Januar. Naar man kunde lade denne Mand gaa hjem — han var udfreven til det samme Brug, nemlig med Betegning M. 3. — og ikke havde Brug for ham længere end godt og vel et Fjerdingaar, synes jeg ikke, der kan være saa megen Trang; thi i saa Tilfælde vilde man have beholdt ham noget længere og derimod have ladet den Anden gaa hjem i hans Sted. Det forekommer mig ogsaa, at det, der her er slet, er ganske uoverensstemmende med Reglementet for Tjenestegangen i Hæren, som i § 37 siger: „Ved delvis Hjemsendelse efter midlertidig Indkaldelse hjemsendes de ældste Aargange først. Skal i saadant Tilfælde en Aargang delvis hjemsendes, hjemsendes fortrinsvis de Underkorporaler og Menige af Aargangen, der have ligget længst Tid i Tjenesten, og af disse de høieste Nummer først“. Heller ikke dette forekommer det mig, at man har havt Diet rigtig aabent for i det givne Tilfælde. Det er grundet paa de Betragtninger, som jeg her i Korthed har tilladt mig at fremsætte, at jeg vil tillade mig at stille den Forespørgsel til den høitærede Krigsminister: „Deler den høitagede Krigsminister den Opfattelse, at en indkaldt Værnepligtig, efter i længere Tid at have gjort Tjeneste som Befalingsmand, af en Kassationskommission kan nedsettes til Militærarbeider,